

(המשך מעמוד 13)

את גורמיה. מן המוסכמות הוא. בין הפסי כולוגים. כי הכמיתה להנהגת עונש-מוות היא לעיתים קרובות (אם לא תמיד) סימ-פטים של הפרעה נפשית חמורה. מי שיפתח תיבת-פאנדורה זו, שוב לא יוכל לסגור אותה. התה-לך הריושני יישמט במהרה מפג אפשרות של בקרה. ממשלת ישי-ראל תתנדנד כפקק על פני נחשו-לים אדירים של מים עכורים, ותי-זרק אל הסעים.

אחד הרעיונות הנפסדים ביותר, ש-הומצאו כדי להעניק הסוואה רציונלית-כביכול לתביעה שכולה פרי היצר העיוור, הוא זה: המדינה תגזור דין-מוות על פי-דאיון, אך גזרי-הדין לא יאושרו ולא יבוטלו, הם יהיו תלויים מנגד. בבתי-הכלא של ישראל יישבו עשרות נדונים-למוות. כאשר ילכוד מישהו בני-ערובה ישראלים ויאיים בהריגתם, תאיים ישראל מצידה בהוצאתם של נדונים אלה להורג.

מכל הרעיונות המטורפים, זהו אולי המטורף ביותר. הרעיון שעשרות נדונים-למוות ינמקו בי-כלא בישראל, מבלי לדעת מה יעלה בגור-לם, כשהייהם יהיו תלויים במעשיהם של אחרים — הוא כשלעצמו מיפלצתי למדי. אך מיפלצתי ממנה הרעיון ש-ישראל תרד בעיני העולם כולו ל-רמתה של אוגנדה, ותשחק מישי-חק של איום מוד איום, בני-ערובה מול בני-ערובה.

מבחינה עניינית, ההצעה כולה מופרכת. החוספים הם אידיאליסטים מטורפים. חיי-אדם שקולים בעיניהם אך מעט לעומת המטרה הפוליטית שאותה הם רוצים לה-שיג. הוצאת פיראיון להורג בידי ישראל, בשעה שהם מוציאים להורג בני-ערובה ישראלים — לא זה בלבד שלא תר-תיע אותם, אלא להיפך — זה יוסיף ל-אפקט הראוותני-המחריד שהם רוצים להשיג.

בעיני העולם, יהיה זה מישחק מעורר פזצות. לגביו, הוא ייראה כמאבק אפל בין שתי כנופיות-טרור, אחת פרטית ואחת ממוכ-נית, מדינת-ישראל לא תצא נש-כרת מהשיוואה זו.

וזה לא יציל אף את חייו של אדם אחד מישראל.

אולם כל הנמיוקים האלה, כיבדי-מישקל ככל שיהיו, אינם מכריעים לגבי. לדידי, ההכרעה היא במישור אחר לגמרי.

באחד הימים הגדולים של מדינת-ישראל ושל הפרלמנט שלה, בתקופת הראשית של המדינה, החליטה הכנסת בהצבעה מצפוי-בית אישית לבטל את עונש-המוות (אף שהוא שרד בכמה חוקים שוליים, שהפכו עתה מוקשים לרגלינו). היה זה יום גדול, יום שגד הת-רוממות-הרוח, יום שמילא את כור-לנו גאווה.

מאז, בימים הקשים ביותר של מיל-חמה וטרור, מעשי-רצח המוניים ותקריות אכזריות, עמד לנו החוסן המוסרי לשמור על הישג זה. מילבד אדולף אייכמן היחיד במינו, שביצע פשעים יחידים-במינם בתול-דות האנושות, לא הוצא אדם להורג בי-מדינת-ישראל.

כל עמי העולם יודעים זאת, ומציינים זאת לעיתים קרובות. בכל ויכוח בעולם על עונש-המוות — ויכוח שהוא בכל מקום עימות בין בני-אור ובני-חושך — מוזכר שם ישראל לתיפארת.

אם אני מרים את ראשי ואומר בגאווה "ישראלי אנוכי!" — זוהי אחת הסיבות. אם אכן השתנה הדבר, ואם אכן שוק-לים חבריי-ממשלה את שינוי ההחלטה, הרי זה סימפטום מחריד להידרדרות המוסרית של המדינה.

ייאמר הדבר כפה מלא: זהו שגב בדה-הומאניזציה של מדינת-ישראל, כיבוי נר נוסף ששימש אור-לגזיזים.

היום שבו יונהג עונש-מוות בישראל — יהיה יום שחור בתולדות המדינה. אבות-הציונות ההומאנית יתהפכו בו בקיבריהם. הידרות, שביטלה למעשה את עונש-המוות לפני אלפים שנה, חרף ציווייה המפורשים של התורה — תכסה ביום ההוא את פניה בכלימה.

אז יהיה זה מאוחר מדי. זו הי-שעה לקום ולמנוע זאת!

הליטוף שבגילוח

לגבר המעודכן

שמן

foam shave

ולוטה

מי קטיפה לאחר

לגבר

משחת גלוח משוככת

משחת גלוח

הגילוח "עושה" את היום - אומר הגבר; הגילוח המלפף של "שמן" עושה את היום למוצלח ונעים - קובע הגבר המעודכן. המשתמש ונהנה ממוצרי-האיכות של "שמן". קצף-פלא לגילוח. משחות-גילוח ומיקטיפה "ולוטה" לאחר הגילוח. מיוצרים לפי מיטב הידע הבינלאומי ומשאירים את העור חלק כקטיפה.

הליטוף שבגילוח - עם מוצרי "שמן" לגבר המעודכן.

מוצר מצוין של "שמן" כמוכר

פורום נשוא/24

תושבי אשקלון,

שימו לב!

אירועי מלכת המים 1976

ביום שבת, ה-24.7.76, משעה 11.00 בבוקר,

ייערך בכפר הנופש הצרפתי,

אירוע המוני

יפהפיות * תזמורת *

רכיבה על סוסים *

דיסקוטק * ליצנים

את המועמדות בתחרות יארח מנהל הכפר רוג'ר-רדויד קוסטר

בטקס בחירת

מלכת המים

1976

אשר יתקיים בתל-אביב ביום ד' 11.8.76

בהיכל התרבות

יחזה הקהל

במיבחר דיגמי האופנה של

איב דה-מרז'יקס